

KONINKRIJK BELGIË  
-----

ADVIES 42.218/3

VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE  
-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 31 januari 2007 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende het statuut van de sportschutter", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 20 februari 2007 en 27 februari 2007, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond <sup>1</sup>, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook enkele opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

\*

\*   \*

### STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het reglementeren van het sportschieten in de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij wordt rekening gehouden met de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna: wapenwet).

Het sportschieten wordt gedefinieerd als "het beoefenen van de schietdisciplines die worden aangeboden door de internationale schietsportfederatie die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité, of door de schietsportfederaties" (artikel 2, 5/), dit zijn de Vlaamse sportfederaties of de organisaties die erkend zijn op grond van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, alsmede de organisaties voor volkscultuur die erkend zijn op grond van het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur, die het sportschieten met vergunningsplichtige wapens aanbieden (artikel 2, 6/).

---

<sup>(1)</sup> Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

In het ontwerp worden de voorwaarden bepaald voor het beoefenen van het sportschieten in het algemeen, dit is het sportschieten met (overeenkomstig de wapenwet) niet-vergunningsplichtige en vergunningsplichtige wapens (artikelen 3 tot 5), alsmede de voorwaarden voor het sportschieten met vergunningsplichtige wapens in het bijzonder, waaronder het beschikken over een (voorlopige) sportschutterslicentie (of een gelijkwaardig document uitgereikt door een andere gemeenschap of een lidstaat van de Europese Unie) (artikelen 6 tot 8). Het ontwerp regelt de voorwaarden en de procedure voor het verkrijgen van een sportschutterslicentie, de geldigheidsduur, het behoud, de schorsing, de intrekking en de beperking ervan (artikelen 9 tot 12). De sportschutterslicentie wordt uitgereikt, geschorst, ingetrokken en beperkt door schietsportfederaties die daartoe gemachtigd zijn door de Vlaamse Regering, overeenkomstig de voorwaarden en de procedure bepaald in het ontwerp (artikel 13). Het ontwerp regelt tevens het sportschuttersboekje, waarin de schietbeurten moeten worden opgetekend (artikel 14). Het ontwerp bevat ten slotte bepalingen inzake het toezicht op de naleving van het decreet (artikel 15), een aantal overgangsbepalingen (artikelen 17 en 18) en een bepaling in verband met de toepassing van de strafbepalingen van artikel 23 van de wapenwet (artikel 19).

### BEVOEGDHEID

3. In zijn arrest nr. 42/2005 van 23 februari 2005 heeft het Arbitragehof, met betrekking tot een beroep tot vernietiging ingesteld tegen het decreet van de Franse Gemeenschap van 22 oktober 2003 betreffende de toekenning van de vergunning van sportschutter, geoordeeld als volgt:

"B.6. Op grond van de voormelde bepalingen komt het de decreetgever toe de beoefening van de sport of van een bepaalde sporttak te reglementeren. Het behoort tot de kern van die bevoegdheid dat de decreetgever de sportbeoefening in het algemeen en de beoefening van bepaalde sporten in het bijzonder aan voorwaarden en beperkingen kan onderwerpen. Voor zover zij er niet anders over hebben beschikt, hebben de Grondwetgever en de bijzondere wetgever aan de gemeenschappen en de gewesten de volledige bevoegdheid toegekend tot het uitvaardigen van regels die eigen zijn aan de hun toegewezen aangelegenheden. Behoudens andersluidende bepalingen heeft de bijzondere wetgever het gehele beleid inzake de door hem toegewezen aangelegenheden aan de gemeenschappen en gewesten overgedragen.

.../...

B.7.1. De reglementering van een sport impliceert dat kan worden bepaald wat onder die sport moet worden verstaan en aan welke voorwaarden de beoefenaars van die sport moeten voldoen. Door te bepalen dat niemand het sportschieten, waaronder de schietdisciplines worden verstaan bepaald door de internationale schietfederaties en de door de Franse Gemeenschap erkende schietfederaties, mag beoefenen zonder dat hij over een (voorlopige) vergunning van sportschutter, uitgereikt door of namens de Franse Gemeenschapsregering, beschikt of over een gelijkwaardig document van de Vlaamse of de Duitstalige Gemeenschap of een lidstaat van de Europese Unie (artikel 2, § 1, van het sportschuttersdecreet), heeft de decreetgever geen afbreuk gedaan aan de aangevoerde bevoegdheidverdelende bepalingen.

B.7.2. De reglementering van een bepaalde sport impliceert eveneens dat, rekening houdend met de bepalingen inzake ruimtelijke ordening, kan worden bepaald op welke plaatsen die sport mag worden beoefend. Door te bepalen dat het sportschieten wordt beoefend in schietstanden erkend overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 juli 2000 tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van schietstanden of, in afwijking daarvan, voor het schieten met wapens met een gladde loop, in daartoe ingerichte en door een erkende schietfederatie goedgekeurde plaatsen (artikel 3 van het sportschuttersdecreet), heeft de decreetgever evenmin afbreuk gedaan aan de aangevoerde bevoegdheidverdelende bepalingen.

B.7.3. De reglementering van de sport houdt ten slotte ook in dat aan de beoefening ervan randvoorwaarden kunnen worden opgelegd die het imago en de faam van de sport in het algemeen en van bepaalde sporten in het bijzonder tot voordeel strekken. Door de houder van een vergunning van sportschutter regels op te leggen inzake het bewaren van zijn wapens en munitie voor het sportschieten (artikel 7 van het sportschuttersdecreet), beoogt de decreetgever de toegang tot die wapens en munitie tot een minimum te beperken teneinde te vermijden dat het oneigenlijke gebruik ervan de beoefening van het sportschieten in een slecht daglicht zou stellen. De decreetgever heeft aldus zijn bevoegdheid inzake sport uitgeoefend.

B.7.4. De bestreden bepalingen behoren tot de bevoegdheid van de decreetgever: zij verhinderen de uitoefening van de federale of gewestelijke bevoegdheden inzake respectievelijk wapens en jacht niet, noch zouden zij de uitoefening ervan onmogelijk of buitengewoon moeilijk kunnen maken.

B.8. Het middel kan niet worden aangenomen".

Het ontwerp blijft binnen de door het Arbitragehof omschreven bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de sport, meer bepaald het sportschieten. Bij de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp worden nog wel een aantal andere opmerkingen betreffende bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap gemaakt.

## ONDERZOEK VAN DE TEKST

### Artikel 2

4. De definitie van het begrip "actief lid" in artikel 2, 12/, spoort niet geheel met het bepaalde in artikel 14, derde lid, waar het vereiste van een lidmaatschap van minstens zes maanden, dat in de eerstgenoemde bepaling voorkomt, niet wordt gesteld.

Men stemme beide bepalingen beter op elkaar af.

5. In artikel 2, 13/, schrijve men *in fine* "binnen de Vlaamse Gemeenschap" in plaats van "in Vlaanderen".

### Artikel 8

6. In artikel 8, § 1, 2/, moet ermee rekening worden gehouden dat er te Brussel-Hoofdstad ook bicommunautaire schuttersverenigingen kunnen bestaan of kunnen worden opgericht. In die gevallen zou het in die bepaling bedoelde document moeten worden uitgereikt door of in naam van de federale overheid, die te Brussel-Hoofdstad bevoegd is voor de bi-culturele aangelegenheden <sup>2</sup>.

7. In artikel 8, § 1, 2/ en 3/, dient te worden bepaald welke de draagwijdte is van de delegatie die aan de Vlaamse Regering wordt verleend om de erin bedoelde "nadere voorwaarden" te bepalen.

8. In artikel 8, § 2, wordt best uitdrukkelijk aangegeven dat de bepaling een afwijking betreft van artikel 8, § 1. De gemachtigde is het hiermee eens.

---

<sup>(2)</sup> Letterlijk genomen wordt hierin in de wapenwet evenwel niet voorzien.

### Artikel 9

9. Met betrekking tot bij artikel 9, § 3, tweede lid, aan de Vlaamse Regering verleende delegatie, verklaarde de gemachtigde:

"Artikel 11, § 4, derde lid, 1/ van de wapenwet bepaalt dat van het praktisch gedeelte van de proef zijn vrijgesteld «1/ de aanvrager die een door de Koning bepaalde ervaring met het gebruik van vuurwapens heeft». Aangezien op het moment van het schrijven van de tekst van het decreet het K.B. tot uitvoering van de wapenwet nog niet bestond, en het de bedoeling was om het decreet zo veel mogelijk af te stemmen op de bepalingen van de wapenwet ter zake, werd in het decreet ingeschreven dat de Vlaamse Regering bijkomende vrijstellingen van de praktische proef kan schrijven.

Het is de bedoeling de Vlaamse Regering te machtigen om bepaalde bijkomende vrijstellingen in te schrijven om reden van ervaring (professionele of sportieve activiteit), zoals de wapenwet ondertussen ook heeft voorzien".

Aangezien de uitvoeringsregeling van de wapenwet thans bekend is, kunnen eventuele bijkomende vrijstellingen in het ontwerp worden ingeschreven. Wordt delegatie toch behouden, dan dient ze te worden gepreciseerd.

### Artikel 10

10. De draagwijdte van de tweede volzin van artikel 10, § 2, tweede lid, is niet duidelijk, wat dient te worden verholpen.

### Artikel 11

11. Het bepalen van de gronden tot schorsing van de sportschutterslicentie is een essentieel element van de ontworpen regeling dat in beginsel in het ontwerp zelf dient te worden geregeld. Minstens dient de delegatie aan de Vlaamse Regering in artikel 11, § 1, derde lid, te worden gepreciseerd.

12. In artikel 11, § 4, dient te worden gepreciseerd bij welke persoon of instantie het erin bedoelde beroep moet worden ingesteld (volgens de gemachtigde gaat het om de minister). Gelet op het ingrijpende karakter van de betrokken beslissingen, verdient het eveneens aanbeveling om de belangrijkste met betrekking tot het beroep geldende procedureregels in het ontwerp op te nemen, in plaats van de bepaling ervan geheel aan de Vlaamse Regering te delegeren, zoals thans in artikel 12, tweede lid, het geval is.

### Artikel 13

13. Volgens de gemachtigde is de bij artikel 13, § 1, laatste lid, aan de Vlaamse Regering verleende delegatie van reglementaire aard. Gelet hierop schrijve men in die bepaling beter "kan bepalen dat de gemachtigde sportfederaties voor ... een vergoeding kunnen aanrekenen" in plaats van "kan de gemachtigde sportfederaties toestaan om voor ... een vergoeding aan te rekenen".

14. De gegevens bedoeld in artikel 13, § 5, kunnen volgens de gemachtigde ook persoonsgegevens zijn in de zin van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

In dat geval dient, op grond van het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet, in het ontwerp te worden bepaald over welke gegevens het gaat en moet de finaliteit van de verzameling en de verwerking van de gegevens worden bepaald.

### Artikel 15

15. De Vlaamse Gemeenschap is niet bevoegd om het toezicht op de naleving van de federale wapenwet te regelen. In artikel 15, tweede lid, dient derhalve de zinsnede "vanwege de diensten die bevoegd zijn voor het verlenen van vergunningen overeenkomstig de wapenwet of" te vervallen.

### Artikel 16

16. Gelet op de wederzijdse autonomie van de federale overheid en de gemeenschappen, kan de Vlaamse Gemeenschap niet op een eenzijdige wijze verplichtingen opleggen aan diensten die afhangen van de federale overheid. Men schrappe in artikel 16 derhalve de zinsnede ", de diensten die bevoegd zijn voor het verlenen van vergunningen overeenkomstig de wapenwet".

Wel zou kunnen worden bepaald dat de diensten van de Vlaamse Gemeenschap aan de betrokken diensten verzoeken om de bedoelde informatie door te geven.

### Artikel 18

17. De gemachtigde verklaarde dat in artikel 18 telkens ook gewag dient te worden gemaakt van het schorsen, het intrekken en het beperken van de sportschutterslicentie.

### Artikel 19

18. Het komt de decreetgever niet toe om federale strafsancities te bevestigen. Artikel 19 dient dan ook te worden weggelaten.

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |                          |                                          |
|----------|--------------------------|------------------------------------------|
| de Heren | D. ALBRECHT,             | kamervoorzitter,                         |
|          | J. SMETS,<br>B. SEUTIN,  | staatsraden,                             |
|          | H. COUSY,<br>J. VELAERS, | assessoren van de<br>afdeling wetgeving, |
| Mevrouw  | G. VERBERCKMOES,         | griffier.                                |

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

D. ALBRECHT